

UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

Les fronteres interiors de la Cerdanya

En una conferència sobre el la història del Berguedà a la qual vaig assistir fa uns anys, l'orador explicava que geogràficament la comarca havia estat sempre un cul-de-sac. El camí natural que feien els pobladors per la conca del Llobregat s'acabava als contraforts del Moixeró i el Cadí perquè el pas a la Cerdanya era una cosa molt més complicada, pel coll de Pen-dís. Tant és així que el cristianisme hi va tenir una presència més tardana i feble i per això s'hi han mantingut tradicions precristianes com la Patum o les falles de Sant Julià de Cerdanyola. La revolució de les comunicacions dels últims segles, però, ha canviat aquest escenari i arreu s'han obert noves realitats pel que fa a la mobilitat de la societat. Tant, que ni aquella tendència històrica condicionada per la geografia ni la divisió comarcal de Pau Vila de l'any 1936 són

ja regles absolutes. Em ve al cap aquella conferència davant la rigidesa del departament d'Educació de portar els alumnes de secundària de Bellver a la Seu i els de Prullans a Puigcerdà. Entre aquests dos municipis encarats a la vall de Segre, el departament un dia va dibuixar una nova línia administrativa que obliga des de fa dècades a les famílies que es veuen forçades a portar els fills a una ciutat que no li és referència a canviar d'empadronament. Un recurs per esquivar un parany administratiu i mantenir la tendència familiar cap a una o altra capital comarcal. A la Batllia hi ha famílies amb els parents a la Cerdanya i famílies amb parents a l'Alt Urgell. Pacients de l'Hospital de Cerdanya i pacients de l'Hospital de la Seu. Treballadors que es desplacen per la Cerdanya i treballadors que van a la Seu o Andorra. L'avenç de les comunicacions ha

generat nous fluxos entre la població, especialment a les zones frontereres com la Batllia, amb un peu a l'àrea d'influència econòmica de la Seu, un a Puigcerdà o des de fa uns anys també amb un peu al Berguedà. Des de l'obertura del túnel del Cadí pobles com Bellver, Riu, Prats o Urús tenen tant a prop Bagà com Puigcerdà, de manera que moltes famílies porten els seus fills des de fa anys a l'institut de Bagà. L'organització dels pares ha permès en els últims cursos fer sortir cada matí un autocar escolar que travessa el Moixeró cap a Bagà. D'aquesta manera, els estudiants de la Batllia prenen cada jornada tres direccions diferents. Els professors són també víctimes de la divisió rígida del departament i han de triar centre a un o altre costat reduint les opcions de treballar a prop de casa. El laberint etern de l'administració a la Cerdanya.